

LEGE Nr. 106 din 14 aprilie 2009
privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Arabă Siriană pentru
evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe
venit și pe capital, semnată la Damasc la 24 iunie 2008
EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 279 din 29 aprilie 2009

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se ratifică Convenția dintre România și Republica Arabă Siriană pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Damasc la 24 iunie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREȘ

București, 14 aprilie 2009.
Nr. 106.

CONVENȚIE

între România și Republica Arabă Siriană pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

România și Republica Arabă Siriană, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ART. 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ART. 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică Convenția sunt în special:

a) în cazul României:

(i) impozitul pe venit;

(ii) impozitul pe profit,

(denumite în continuare impozit român);

b) în cazul Republicii Arabe Siriene:

(i) impozitul pe venitul obținut de persoane fizice și juridice;

(ii) impozitul pe venitul obținut de societăți pe acțiuni înființate ca birouri sau societăți siriene ale asociațiilor sau societăților străine;

(iii) impozitul pe venitul din activități agricole;

(iv) suprataxele percepute ca procente ale impozitelor menționate mai sus, inclusiv suprataxele percepute de autoritățile locale,

(denumite în continuare impozit al Republicii Arabe Siriene).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării prezentei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări semnificative aduse în legislațiile lor fiscale.

ART. 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Republica Arabă Siriană, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicție;

c) termenul Siria înseamnă, în conformitate cu dreptul internațional, teritoriile Republicii Arabe Siriene, inclusiv apele sale interne, marea sa teritorială, subsol acestora și spațiul aerian de deasupra acestora, asupra cărora Siria are drepturi suverane, și alte zone maritime asupra cărora Siria are dreptul să exercite drepturi suverane în scopul explorării, exploatării și conservării resurselor naturale;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieră de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul național înseamnă orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant și orice persoană juridică, asocieră de persoane și orice entitate înființată și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

h) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier exploatat de o întreprindere care își are locul

conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când un asemenea transport este efectuat numai între locuri din celălalt stat contractant;

i) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul economiei și finanțelor sau reprezentanții săi autorizați;

(ii) în cazul Republicii Arabe Siriene, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în acel moment în cadrul legislației acelui stat cu privire la impozitele la care se aplică Convenția.

ART. 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care potrivit legislației acelui stat este supusă impozitării în acel stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului său de conducere, locului său de înregistrare sau oricărui alt criteriu de natură similară incluzând, de asemenea, acel stat și orice autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri sau capital din surse situate în acel stat.

2. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta își are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în niciunul dintre state, aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află locul conducerii sale efective.

ART. 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de 9 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de bunuri ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii ori livrării;

c) menținerea unui stoc de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unor mostre unice de bunuri sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse la un târg comercial sau la o expoziție și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg sau expoziții;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de bunuri sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate la lit. a) - f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri să rezulte din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 7 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor acelui paragraf.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o societate de asigurări, cu excepția reasigurărilor, a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant dacă aceasta colectează prime pe teritoriul celui alt stat sau dacă asigură riscuri situate acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai datorită faptului că aceasta își desfășoară activitatea de afaceri în acel stat prin intermediul unui broker, al unui agent comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau își desfășoară activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ART. 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatare forestiere) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizate în agricultură și exploatare forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesiunea exploatareii zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unor profesii independente.

ART. 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea desfășoară o activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii sunt impozabile în celălalt stat, dar numai acea parte din acestea care este atribuită acelui sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, acelui sediu permanent, profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată care desfășoară activități identice sau similare, în condiții identice ori similare, și care tratează cu toată independența cu întreprinderea a cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de sediul permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent dacă s-au efectuat în statul în care este situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi sunt aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii pe diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; totuși, metoda de repartizare adoptată trebuie să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără bunuri sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie sediului permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente pentru de a se proceda altfel.

7. Atunci când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ART. 8

Transport internațional

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi localizat în statul contractant în care este situat portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

ART. 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant, și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate ori impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a celui stat - și impozitează în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat în cazul în care condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unei astfel de ajustări trebuie să se țină seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ART. 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plăitoare de dividende și potrivit legislației celui stat, dar

dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (altă decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 15% din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prevederile prezentului paragraf nu afectează impozitarea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende, așa cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași tratament fiscal ca și veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime ori în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

ART. 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de Guvernul celui alt stat contractant, de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a acelu Guvern, autorități locale sau unități administrativ-teritoriale ori dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară aparținând în întregime Guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul dobânzi, așa cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de

participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din efecte publice și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și astfel de dobânzi sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai pentru ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ART. 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt imposabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de redevențe sunt, de asemenea, imposabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluși stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 12% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe, așa cum este folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel primite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice ori științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor pentru emisiunile de radio ori televiziune, transmisiunilor de orice fel destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă ori procedeu de fabricație, sau pentru utilizarea ori dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legat/legată de un

asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și astfel de redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci astfel de redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite acestea, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai pentru ultima sumă menționată. În aceste caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ART. 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare la care se face referire în art. 6 și care sunt situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății imobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru desfășurarea unei profesii independente, inclusiv astfel de câștiguri provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatarea unor asemenea nave, aeronave, vehicule feroviare ori rutiere sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale cărei active sunt formate în totalitate sau în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ART. 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din desfășurarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat. Totuși, astfel de venituri sunt impozabile în celălalt stat contractant în următoarele situații:

a) dacă acesta are o bază fixă aflată în mod regulat la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul desfășurării activităților sale; în acest caz, numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe este impozabilă în celălalt stat contractant; sau

b) dacă prezența sa în celălalt stat contractant este pentru o perioadă sau perioade care totalizează ori care depășește/depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; în acest caz, numai acea parte din venit care este obținută din activitatea desfășurată în celălalt stat contractant este impozabilă în celălalt stat.

2. Expresia profesii independente include în special activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și desfășurarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist, contabil și auditor.

ART. 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salarială sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salarială este desfășurată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salarială este astfel desfășurată, asemenea remunerații primite sunt impozabile în celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salarială desfășurată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășește/depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care angajatorul îl/o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salarială desfășurată la bordul unei nave, aeronave, vehicul feroviar sau rutier exploatate în trafic internațional sunt impozabile în statul contractant în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii.

ART. 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ART. 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori de interpret muzical sau de sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Atunci când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau

sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante și care nu sunt desfășurate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt desfășurate aceste activități.

ART. 18

Pensii și anuități

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea salarială desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, plățile făcute în baza legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

3. Termenul anuitate înseamnă o sumă determinată plătibilă în mod periodic, la scadențe fixe, în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate ori determinate, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plăți pentru o deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu afectează prevederile din legislația unui stat contractant cu privire la scutirea de impozit a pensiilor.

ART. 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau autorității ori unității, sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat și:

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie plătită de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau autorității ori unității este impozabilă numai în acel stat.

b) Totuși, o astfel de pensie este impozabilă numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare, precum și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ART. 20

Studenți și practicanți

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant care este sau a fost înainte de sosirea sa într-un stat contractant un rezident al

celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelui stat.

2. Un student care studiază la o universitate ori la altă instituție de învățământ superior dintr-un stat contractant sau un practicant ori un stagiar în domeniul afacerilor, tehnic, agricol sau forestier și care este sau a fost înaintea sosirii sale în celălalt stat contractant un rezident al primului stat menționat și care este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă continuă care nu depășește 6 ani nu va fi impus în celălalt stat pentru remunerația primită ca urmare a serviciilor prestate în acel stat, cu condiția ca serviciile să fie legate de studiile sau pregătirea sa, iar remunerația să reprezinte un venit necesar pentru întreținerea sa.

ART. 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant și care, la invitația unei universități, unui colegiu, unei școli sau a altei instituții educaționale nonprofit similare, care este recunoscută de Guvernul celuialt stat contractant, este prezentă în celălalt stat pentru o perioadă care nu depășește un an de la data primei sale sosiri în celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau a cerceta ori pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, este scutită de impozit în celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ART. 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietăți imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legat/legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

ART. 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare la care se face referire în paragraful 2 al art. 6 este impozabil în statul contractant în care acestea sunt situate, potrivit legislației sale fiscale.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent al unei întreprinderi sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe în scopul desfășurării unor profesii independente este impozabil în statul contractant în care este situat sediu permanent sau baza fixă, potrivit legislației sale fiscale.

3. Navele, aeronavele, vehiculele feroviare sau rutiere exploatare în trafic internațional și proprietățile mobiliare ținând de exploatarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii, potrivit legislației sale fiscale.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, potrivit legislației sale fiscale.

ART. 24

Eliminarea dublei impuneri

S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată după cum urmează:

a) În cazul României:

Când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozabile în Republica Arabă Siriană, România va acorda:

(i) ca o deducere din impozitul pe venitul celui rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Republica Arabă Siriană;

(ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul celui rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Republica Arabă Siriană.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuită, după caz, venitului ori capitalului care poate fi impozitat în Republica Arabă Siriană.

b) În cazul Republicii Arabe Siriene:

Când un rezident al Republicii Arabe Siriene realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în România, Republica Arabă Siriană va acorda:

(i) ca o deducere din impozitul pe venitul celui rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România;

(ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul celui rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuită, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în România.

ART. 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant vreunei impozitări sau vreunei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile aferente la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, în special în ceea ce privește rezidența. Această prevedere se aplică, de asemenea, independent de prevederile art. 1, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Apatrizii care sunt rezidenți ai unui stat contractant nu vor fi supuși în niciunul dintre statele contractante vreunei impozitări sau vreunei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile aferente la care sunt sau pot fi supuși naționali statului vizat în aceeași situație, în special în ceea ce privește rezidența.

3. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat decât impozitarea aplicată întreprinderilor celui alt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire și reducere în scopuri fiscale pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

4. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant către un rezident al celui alt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui alt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

5. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct ori indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat vreunei impozitări sau vreunei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile aferente la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

6. Prevederile acestui articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul Convenției.

ART. 26

Procedura amiabilă

1. Atunci când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, aceasta poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să prezinte cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, celei din statul contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare contrară prevederilor Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, ele se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ART. 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante referitoare la impozitele vizate de Convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acelui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul Convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri.

Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederilor paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a acelui sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute în baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a acelui sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ART. 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ART. 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a Convenției.

2. Prevederile Convenției vor produce efecte:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital plătite în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare.

3. Convenția dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Arabe Siriene pentru evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit și pe avere, semnată la București la 1 decembrie 1987, va înceta să se mai aplice la intrarea în vigoare a prezentei convenții. Totuși, prevederile primei convenții menționate vor continua să producă efecte pentru anii fiscali și perioadele care expiră înainte de data de la care se vor aplica prevederile prezentei convenții.

ART. 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța Convenția după 5 ani de la data la care aceasta a intrat în vigoare, cu condiția remiterii pe căi diplomatice cu cel puțin 6 luni înainte a unei note de denunțare scrise. În această situație, Convenția va înceta să aibă efect:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit sau pe capital realizate în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată la Damasc la 24 iunie 2008, în două exemplare originale în limbile română, arabă și engleză, fiecare versiune fiind egal autentică. În caz de divergențe, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,

Pentru Republica Arabă Siriană,